

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu **Ing. L. L.**, bývajúceho v R., proti žalovanej **1/ D. B.**, bývajúcej v R., **2/ J. B.**, bývajúceho v R., **3/ Ing. L. K.**, bývajúceho v R., **o neúplnom podaní**, vedenej na Okresnom súde Ružomberok, pod sp.zn. 9 C 74/2012, na dovolanie žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Žiline z 30. novembra 2012, sp.zn. 8 Co 446/2012 takto

r o z h o d o l :

Dovolacie konanie **z a s t a v u j e .**

Žalovaným 1/ až 3/ nepriznáva náhradu trov dovolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Ružomberok uznesením z 20. augusta 2012, č.k. 9 C 74/2012-37 podanie žalobcu doručené súdu 27. júla 2012, v znení jeho doplnenia doručeného súdu 17. augusta 2012, ktoré by mohlo byť podľa svojho obsahu návrhom na začatie konania, odmietol. S poukazom na ustanovenia § 42 ods. 3 O.s.p., § 43 ods. 1, 2, 3 O.s.p. konštatoval, že každý návrh na začatie konania, ktorý je podaný na súd, musí spĺňať zákonom požadované náležitosti. Ak súd zistí, že návrh nemá požadované náležitosti (je neúplný) alebo síce podané náležitosti má, ale tieto, prípadne niektoré z nich, sú uvedené nepresne, neurčito alebo nezrozumiteľne, vyzve účastníka na doplnenie alebo opravu návrhu so súčasným poučením o odmietnutí podania, ak výzve nebude vyhovené a v konaní nebude možné pre tento nedostatok pokračovať. S poukazom na skutočnosť, že žalobca svoje podanie požadovaným spôsobom nedoplnil alebo neopravil, hoci na to bol vyzvaný uznesením súdu a bol poučený o následkoch nedoplnenia podania, podanie žalobcu odmietol.

Krajský súd v Žiline uznesením na odvolanie žalobcu z 30. novembra 2012, sp.zn. 8 Co 446/2012 uznesenie okresného súdu potvrdil. Po preskúmaní obsahu spisu dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné. Bol toho názoru, že súd prvého stupňa

postupoval správne vo veci, keď žalobcu vyzval na odstránenie väd podania, ktoré by mohlo byť podľa svojho obsahu návrhom na začatie konania a následne toto odmietol potom, ako na výzvu súdu nereagoval zákonom požadovaným spôsobom. V celom rozsahu sa stotožnil s dôvodmi napadnutého uznesenia, preto ho ako vecne správne podľa § 219 ods. 1 a 2 O.s.p. potvrdil.

Proti tomuto uzneseniu odvolacieho súdu podal žalobca osobne 31. januára 2013 na Okresný súd Ružomberok podanie označené ako „Postúpenie na Najvyšší súd Slovenskej republiky.“

Okresný súd Ružomberok uznesením z 1. februára 2013, č.k. 9 C 74/2012-52 vyzval žalobcu, aby v lehote 10 dní od doručenia tohto uznesenia súdu oznámil, či jeho podanie z 30. januára 2013 je dovolaním proti uzneseniu Krajského súdu v Žiline, sp.zn. 8 Co 446/2012 z 30. novembra 2012 alebo dovolaním nie je. Vyzval ho, aby v lehote 10 dní od jeho doručenia opravil a doplnil svoje podanie v zmysle § 236 a nasl. O.s.p. Zároveň ho poučil, že musí byť zastúpený advokátom, pokiaľ nemá právnické vzdelanie buď sám alebo člen, ktorý za neho koná. Z obsahu uznesenia tiež vyplýva, že dovolateľ bol súdom prvého stupňa poučený aj o možnosti požiadať o ustanovenie zástupcu z radov advokátov v zmysle § 30 ods. 1 O.s.p. Žalobca uvedené uznesenie prevzal 7. februára 2013.

V dovolaní sa musí popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu a z akých dôvodov sa toto rozhodnutie napáda, prípadne ktoré dôkazy by sa mali vykonať na preukázanie dôvodov dovolania a čoho sa dovolateľ domáha (§ 241 ods. 1 veta prvá O.s.p.).

V zmysle ustanovenia § 241 ods. 1, veta druhá O.s.p. musí byť dovolateľ v dovolacom konaní zastúpený advokátom, pokiaľ nemá právnické vzdelanie buď sám, alebo jeho zamestnanec (člen), ktorý za neho koná. Citované zákonné ustanovenie vyžaduje, aby bol dovolateľ vzhľadom k zvýšenej odbornej náročnosti dovolacieho konania zastúpený profesionálnym advokátom.

Napriek tomu, že žalobca nemá právnické vzdelanie vyžadované na zastupovanie v dovolacom konaní, ktorým je v zmysle konštantnej judikatúry súdov len vysokoškolské vzdelanie druhého stupňa v študijnom odbore právo na právnickej fakulte vysokej školy,

alebo uznaný doklad o vysokoškolskom vzdelaní druhého stupňa vydaný zahraničnou vysokou školou, a ako dovolateľ takéhoto zástupcu potrebuje, keďže ide o zákonnú podmienku dovolacieho konania, ktorej nesplnenie bráni prejednaniu jej dovolania, nepoveril v súdom určenej lehote, a ani doposiaľ svojím zastupovaním žiadneho kvalifikovaného zástupcu.

So zreteľom na nerešpektovanie výzvy okresného súdu na predloženie plnomocenstva z 1. februára 2013 v stanovenej lehote, ani do času rozhodovania dovolacieho súdu, musel Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) s poukazom na ustanovenie § 243c O.s.p. a § 104 ods. 2 O.s.p. pre nesplnenie zákonom požadovaných náležitostí dovolania, konanie o dovolaní žalobcu zastaviť, pričom sa nezaoberal otázkou procesnej prípustnosti (ani dôvodnosti) dovolania.

O trovách dovolacieho konania rozhodol dovolací súd podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p., § 146 ods. 2 O.s.p. a § 151 ods. 1 O.s.p.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 4. apríla 2013

JUDr. Vladimír Magura v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Dagmar Falbová